

Made 17 juni 2020

Geloofsbrief van de Vijf Heiligen Parochie in Made, Wagenberg en Terheijden aan de H. Augustinusparochie in Breda en Teteringen, in het kader van de Pinksterestafette in het Bisdom Breda.

Geef het vuur door

Zusters en broeders in Christus,

In de dagen voor Pinksteren hebben we in onze parochie een bemoedigingskaart gestuurd aan onze parochianen. We wilden hen een hart onder de riem steken in de tijd dat we het gewone contact met elkaar misten en in de tijd waarin velen van hen het moeilijk hadden.

De kaart droeg een afbeelding van het Pinkstergebeuren - een glas-in-lood-raam uit de H. Antonius Abtkerk van Terheijden - en de oproep 'Geef het vuur door'. Deze woorden sloten aan bij de Pinksterervaring van de eerste leerlingen die op de dag van Pinksteren beleefden hoe de H. Geest als een vuur op hen neerdaalde en die door de Geest bemoedigd werden om vurig van hun geloof te getuigen.

'Geef het vuur door' is de heel concrete gestalte van de Pinksterestafette, waarbij het pinkstervuur dat in de kathedraal van het bisdom door onze bisschop werd ontstoken van parochie tot parochie wordt doorgegeven, vergezeld van een brief waarin gelovigen getuigen van het vuur dat in hen brandt.

Wij mochten op 16 juni het vuur ontvangen uit de St Elisabethparochie en we hebben geluisterd naar het geloofsgetuigenis van medegelovigen uit deze parochie. Aansluitend voerden we zelf een geloofsgesprek, waarin geloof en leven werden gedeeld. Het gesprek werd geleid door vicaris-generaal Marc Lindeijer, die de waarnemend pastoor van onze parochie gaat worden. Hij stimuleerde ons om met elkaar te delen wat ons in de voorbije periode ter harte is gegaan en om daarin te verstaan hoe de H. Geest ons leven diepgang en richting geeft. Het werd een mooi gesprek, waarin harten voor elkaar werden geopend en we ontdekten hoe de Gods Geest zich een weg baant in ons leven.

Veelvoudige vruchten van de Geest mochten we ontdekken bij onszelf en bij elkaar. We noemen er enkele:

- het verlangen om naar medemensen om te zien;
- het vermogen om geloof, vertrouwen en hoop te bewaren;
- de kracht om het leven vol te houden en geloof te bewaren, juist ook in tijden van nood;
- verwondering om het leven en om de schepping, verwondering die ons opent voor God;
- dankbaarheid voor het goede dat ons gegeven wordt;

- dankbaarheid voor de kans om medemensen bij te staan, mee te mogen werken aan activiteiten
- van de parochie en mensen te helpen zichzelf als kind-van-God te verstaan;
- het vermogen in vrede te zijn en in vrede te leven;
- het vermogen om elkaar te verstaan;
- te verstaan dat God Liefde is en daaruit te mogen leven;
- te mogen leven met de diepe zekerheid dat God de Aanwezige is die mij draagt en mij kent;
- het vermogen vergeving te geven en te ontvangen;
- in de rust van Gods huis nieuwe levenskracht op te mogen doen.

We deelden met elkaar hoe wij het geloof mochten ontvangen van onze ouders en van mensen die een voorbeeld voor ons waren, maar ook van medegelovigen in onze parochie, en ook van mensen die aangewezen waren en zijn op onze zorg voor hen.

We deelden ons verlangen om het geloof door te geven, in woorden en in inzet voor mensen, kerk en wereld. Heel concreet kunnen en willen we dat doen door iets van Gods Liefde te laten zien, door voor te leven hoe we zelf op geloof en vertrouwen gegrondvest staan en door naar elkaar om te zien. Zo willen en mogen we het vuur doorgeven.

Een bijzondere gedachte willen we jullie niet onthouden. We spraken over wat mensen trekt in de geloofsgemeenschap. Er is veel omzien naar elkaar, er is veel intermenselijk contact. Mensen kunnen zich gekend voelen en voldoening vinden in wat ze voor elkaar mogen betekenen. Maar als in de geloofsgemeenschap de band met God niet meer wordt beleefd, gedeeld en verdiept – dan valt het fundament weg uit onze gemeenschap, dan verdwijnt ons identiteit. Dan zijn we medemensen en is er enkel sociale samenhang. Maar we zijn meer. We zijn zusters en broeders in Christus. We leven in verbondenheid met God en van daaruit in verbondenheid met elkaar. De laatste jaren waren we misschien sterker gericht op het 'doen' van dingen dan op de geloofsbeleving. Voor de toekomst van onze parochie is het nodig dat we het gelovig fundament van onze parochie versterken, dat we God zoeken, Hem laten spreken, Hem de richting laten wijzen voor ons leven. Het is een voornemen voor onszelf dat we graag met jullie delen.

We geven het vuur van de Pinksterestafette aan jullie door. We hopen dat het Vuur van Gods Geest jullie mag raken en verwarmen, en dat jullie vele kansen vinden om het vuur van Gods liefde door te geven aan ieder die daarnaar verlangt. En we wensen jullie een mooi en betekenisvol geloofsgesprek.

Met hartelijke groet,

jullie medegelovigen uit de Vijf Heiligen Parochie